

Nr 76.

Av herr **Molin**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående en
hela riket omfattande vanhävdslag.

I motion nr 254 i andra kammaren vid 1917 års riksdag hemställde undertecknad, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t, om möjligt till nästa års riksdag, måtte framlägga förslag till en hela riket omfattande allmän s. k. vanhävdslag. Lagutskottets majoritet hemställde emellertid, att motionen till ingen riksdagens åtgärd borde för-
anleda, under det minoriteten reservationsvis hemställde, »att riksdagen med anledning av förevarande motion ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda i vad mån vanhävd av jord förekommer i sådan omfattning och av den beskaffenhet, att ett ingripande däremot från det allmännas sida kan anses påkallat, samt föreslå riksdagen de lagstiftningsåtgärder, som av utredningen må föränledas». Första kammaren biföll utan vidare utskottets hemställan, under det andra kammaren efter någon debatt men dock *utan votering* biföll reservationen.

Då vårt folk nu mera än någonsin förr har rätt att fordra, att varje kvadratmeter åkerjord utnyttjas på bästa sätt och vanhävd, varest, huru och av vilka grupper av medborgare den än bedrives, exemplariter efterhålls, synes det föreligga goda skäl till att de betänkligheter, som kommit till synes emot åstadkommandet av en generell vanhävdslag för hela riket, böra få förfalla och grundsatsen »allas likhet inför lagen» godtages, då det gäller vanhävd.

Det torde utan vidare vara klart, att ett fortsatt plåstrande med vanhävdslagar, riktade emot än den ena än den andra landsdelen och än den ena och än den andra samhällsgruppen icke är ägnat att åstadkomma nämnvärd förändring till det bättre. Och olämpligast måste väl anses, att be-

handla vanhävsfrågorna enligt de tillfälliga kristidsförfattningarna och därigenom framskapa ännu större otrygghetskänsla än som redan existerar bland jordbrukarna. Det synes då bättre att medelst stiftande av en hela riket och alla dess medborgare omfattande vanhävdslag på en gång säga bestämt ifrån, att samhället ej tolererar vanhävd vare sig nu eller i framtiden, varest, huru och av vem den än bedrives.

Hänvisande i övrigt till motiveringen till motionen vid fjolårets riksdag får jag härmed hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t om möjligt till nästa års riksdag måtte framlägga förslag till en hela riket omfattande allmän s. k. vanhävdslag.

Stockholm den 22 januari 1918.

Emil Molin.
